

PANORAMA # XXXVII

የትዝብት አድማስ

ሐምሌ 9 ቀን 2000 ዓም

ይፈሩታል እንጂ ለምን አይፈሩትም!

ፀሀይ በበረቀ ጀምበር በጠለቀ ቁጥር መለስና ጓደኞቹ የሚያስበረጋጋቸው፥ የሚያባንናቸውና የሚያርበተብታቸው ነገር ቢኖር፥ የኢሕአፓ ስም መሆኑ በአሁኑ ወቅት ዓለም ያወቀው ፀሀይ የሞቀው ሀቅ ሆኗል። ይህንን ሀቅ ደግሞ እንኳንስ መላው የኢትዮጵያ ሕዝብ ቀርቶ፥ የውጭ ኃይሎች እንኳን ቢሆን በሚገባ ተገንዝበውታል። የውጭ መንግሥታት፥ በኢትዮጵያ የተመደቡ የውጭ ሀገር አምባሳደሮች፥ ዲፕሎማቶች፥ የሰብዓዊ መብት ተከራካሪዎች፥ መንግሥታዊ ያልሆኑ ድርጅቶችና የኢትዮጵያን ጉዳይ በቅርብ የሚከታተሉ ዓለም አቀፍ ተቋማት ሁሉ ሳይቀሩ፥ መለስ ዜናዊ፥ ከማነኛውም የፖለቲካ ተቃዋሚ በበለጠ ኢሕአፓን እንደሚጠላ፥ እንደሚፈራና ስሙ ሲጠራበትም አረፋ እንደሚደፍቅ በመገረም ይናገራሉ። የኢሕአፓ መልዕክተኞች፥ ለዲፕሎማቲክ ተግባር በየቦታው በሚንቀሳቀሱበት ጊዜና ቦታ ሁሉ ከሚጠየቁት ተደጋጋሚ ጥያቄዎች የመጀመሪያው፥ “ክረ ለመሆኑ፥ መለስ ዜናዊ የኢሕአፓ ጉዳይ ሲነሳበት፥ ፊቱ ሁሉ የሚለዋወጥበት ምክንያቱ ምንድን ነው?” የሚል ነው። መለስ ዜናዊ፥ ለቅርብ አማካሪዎቹና ጋሻ ጃግሬዎችም “እኛና ኢሕአፓ በአጥፊና ጠፊ ደረጃ ስለሆን ፥በምንም ሁኔታ ከዚህ ድርጅት ጋር የምንወያይበት የምንቀራረብበትም ሆነ ዓይን ለዓይን የምንተያይበት ተዓምር ሊመጣ አይችልም” ብሎ እንደተናገረ ፥ በየጊዜው ከወያኔ ድርጅት ከድተው የሚወጡ ግለሰቦች ሳይቀሩ የሚናገሩት ዕውነታ ነው። ፍራቻና ጥላቻ

ተጣምረው ሲገኙ መለስ በኢሕአፓ ላይ የወሰደውን ውሳኔ እንደሚወልዱ ይህ ተጨባጭ ማስረጃ ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ፣ መለስ ዜናዊና ድርጅቱ፣ ኢሕአፓን አስመልክቶ፣ ይህንን አቋም ቢወስዱ ሊያስደንቅ አይችልም። ምክንያቱም፣ ወያኔና ኢሕአፓ ከመጀመሪያው ቢሆን፣ የማይሰማሙበት መሠረታዊ ልዩነት ስለአላቸው ብቻ ነበር። ይህ መሠረታዊ ልዩነት ደግሞ አንዳንዶቹ እንደሚወሰኑት፣ የሥልጣን ሽኩቻ፣ የወንበር ጉሽምታ፣ የመሪዎች ኩርፊያ፣ የድርጅቶቹ ጥልፊያ፣ የዘር ጥላቻ፣ ወይም የታሪክ ሺሚያ ወይም ደግሞ፣ የሀብት ዝርፊያ አልነበረም። አሁንም አይደለም። ልዩነት ከዚህ ትርኪ ምርኪ በላይ የሆነ የጠነከረና የተለየ ነው።

በወያኔና በኢሕአፓ መካከል ያለው ልዩነት ዋናው መንስዔ፣ የኢትዮጵያ መኖር አለመኖር ጉዳይ ነው። ይህ ልዩነት፣ በአንድ በኩል፣ ጥንታዊቷ ኢትዮጵያና ዜጎቿ፣ በዘር በቋንቋና በሃይማኖት ሳይከፋፈሉ፣ ምን ጊዜም አብረው መኖር ይችላሉ፣ የሀገራችንና የሕዝቦቿ አብሮ መኖርና አለመኖር፣ ከሁሉ በፊት መሠረታዊ ጉዳይ ነው የሚለውና፣ በሌላ በኩል ደግሞ፣ ለኢትዮጵያ ኅልውናም ሆነ ለዜጎቿ አብሮ መኖር ቅድሚያና መሠረታዊ መሆኑን ያሳጤነ፣ ብሎም ዜጎቿ በብሄረሰብ መከፋፈል አለባቸው የሚል ውሳኔ ናቸው። ይህ እንደ ብርሃንና ጨለማ የተፃረረ ልዩነት፣ የኢሕአፓና የወያኔ ልዩነት ነው። በምንም ዓይነት መንገድ ሊጣጣም ቀርቶ ሊቀራረብ የሚችል አልሆነም። አይሆንምም። “ለእኛ ለወያኔዎች ያልሆነች ኢትዮጵያ፣ ትጥብጣጠስ” በሚሉት በነ መለስ ዜናዊና፣ ምንም-ምን ቢሆን፣ ኢትዮጵያና ሕዝቦቿ መፈራረስ የለባቸውም በሚለው በኢሕአፓ አቋም መካከል ያለ ልዩነት ነው።፣ በመሆኑም፣ መቸም መቸ ቢሆን፣ ኢሕአፓና ወያኔ ሊስማሙ አለመቻላቸው ሊያስደንቅ ከቶ አይገባውም። ሊያስገርምና እንደ ተፃምርም ሊቆጠር የሚችለው ግን፣

ከሁለት ጉዳዮች ውስጥ አንዱ ወይም ሌላው ክስተት ቢመጣ ነበር። ይኸውም፦
 ወይ እንመለስ ዜናዊ ከያዛቸው የጥፋት አባዜ ተላቅቀው፤ ለኢትዮጵያ
 ኅልውናና ለሕዝቦቿ አብሮ መኖር ሲያስቡና ሲሰሩ፤ ይህ ካልሆነ ደግሞ፤
 ኢሕአፓ የቆመበትን ዓላማ ሸጠ፤ በኢትዮጵያ መሠረታዊ ጥቅምና ኅልውና
 በዜጎቿም ብሔራዊ አንድነትና የግዛት ልዕልና ተደራድሮ ሲገኝ ብቻ ነው።
 ይህ መሠረታዊ ልዩነት አግጥሞ-አፍጥሞ በአለበት ሁኔታ፤ በዕርግጥም፤ መለስ
 ዜናዊ ተናገረ እንዳተባለው፤ ወያኔና ኢሕአፓ በአጥፊና ጠፊ መፈረጃጃታቸው
 የተፈጥሮ ህግ ነው። ምክንያቱም፤ አጥፊና ጠፊ ተስማምተው አብረው
 ለመኖር ስለማይችሉ ነው። እስካሁን እንደተገነዘብነው ከሆነ ደግሞ፤ መለስና
 ተከታዮቹ ሲፈጠሩ ጀመረው ከያዛቸው የዘር በሽታ ተፈውሰው፤ ለመላዋ
 ኢትዮጵያ ብሔራዊ ጥቅምና ለዜጎቿ አንድነት ለማሰብ ተለውጠዋል ብሎ
 ለማመመን የተዘጋጀ ኢትዮጵያዊ ሊኖር አይችልም።

በሌላ ገፅታ ደግሞ፤ ኢሕአፓ፤ ከመጀመሪያው- ከጥንቱ-ከጧቱ
 የተመሠረተበትን ዓላማና ለዚህም ሲል የከፈለውን መስዋዕት ገደል ጨምሮ፤
 ነገር-ዓለሙን ጠብ-ርግፍ አድርጎ ትቶ፤ በትግሉ ርዝማኔ፤ ተስፋ ቆርጦና
 ተሸመድምዶ ለሥልጣን ፍርፋሬ ቋምጦ፤ በኢትዮጵያ ስትራቴጂያዊና
 ብሔራዊ ጥቅም ተደራድሮ፤ ከወያኔ ጋር ተሞዳምዶ ይታረቃል ተብሎ
 አይሞክርም። አይታሰብምም። ኢሕአፓ ከወያኔ ጋር ሊሞዳምድ የሚችለው፤
 ቆራጥ አባላቱ ክንዳቸውን ሲንተራሱ ብቻ ይሆናል! ፈረንጆቹ “ በሬሳዬ
 ላይ ብቻ ነው” እንደሚሉት ዓይነት ማለት ነው!

ይህም ነው መለስና ግብረ-አበሮቹ፤ ኢሕአፓን የሚጠሉትም የሚፈሩትና
 መለስ ዜናዊም ፓርቲውን “ለማጥፋት” የሚፈጨረጨረው። በሁለቱ ድርጅቶች
 መካከል ከነበረውና አሁንም ካለው በኢትዮጵያና ሕዝቦቿ መኖር አለመኖር
 መሠረታዊና መተከላዊ የአቋም ልዩነት ባሻገር፤ ሌሎችም የማይታረቁ
 ልዩነቶች አሉ። እነኝህም እንደዚሁ ቀላል ልዩነቶች ሳይሆኑ፤ መሠረታዊ፤

መተከላዊና ዓይነተኞች ናቸው። በዘር ላይ የተመሠረተ ሥርዓተ-መንግሥትን ከማምጣት አንስቶ፤ ዘረኛ ሥርዓትን መሠረት ያደረገ “ሕገ መንግሥት” መቅረብን አካትቶ፤ በዚህም ብልሹ ሕገ መንግሥት ላይ ተመርኩዞ የተቋቋመው አስተዳደራዊና የጎሳ ፌዴራላዊ አወቃቀርም ሆኑ ፖሊሲዎችና አፈፃፀማቸው ሁሉ ሲጠቃለል፤ የኢትዮጵያን ብሔራዊና ስትራቴጂያዊ ጥቅሞችን የሚጎዱና የጎዱ ለመሆናቸው፤ የሀገራችን ተጨባጭ ሁኔታ የሚመሰክረው ሀቅ ነው። በዚህ ብልሹና አጥፊ አገዛዝ ላይ ተመርኩዘው የሚወጡት ማነኛቸውም ፖሊሲዎችና አተረጓጎማቸው፤ ሀገራችንን በዘለቄታ መልኩ ለማጥፋትና ሕዝቡንም ለመከፋፈል የተወጡ ሴራዎች ውጤት ናቸው ብሎ ስለሚያምን፤ በዚህም ነጥብ ላይ ኢሕአፓ ከወያኔ ጋር የማይታረቅ ዓቢይ ቅራኔ አለው። ይህም ለመለስ ዜናዊና ኩባንያው ኢሕአፓን ለመጥላት፤ ለመፍራትና ለመርበትበት ተጨማሪ ምክንያት ሆኗቸዋል።

በተጨማሪ የኢትዮጵያ ሁለንተናዊ ኃብት፤ ማለትም፤ ከመሬት በላይም ይሁን በከርሱም ድረ ያለው ዕምቅ ኃብት፤ የኢትዮጵያ ሕዝብ በሙሉ የሚያዝበት፤ የሚጠቀምበትና የሚቆጣጠረው ብሔራዊ ኃብቱ እንጅ፤ የጥቂት ወገኖች የተለየ የግል ኃብት ሊሆን ይገባል ብሎ ኢሕአፓ አያምንም። ይህ ብሔራዊ ኃብት ደግሞ፤ በጋራና በዕኩልነት ለሁሉም ዜጋ ሊያገለግልና ሊጠቅም ይገባል፤ ይችላልም ብሎ ያምናል። ድኅነት የሚወገደው፤ ዕድገት የሚመጣውና ሕዝቡንም በዕኩልነት አንድነቱን ጠብቆ በሰላም ሊኖር የሚችለውም ይህ ዕውን ሲሆን ብቻ ነው። ይህን አቋም የወያኔ መሪዎች አይወዱትም። ምክንያቱም ይህ የኢሕአፓ መተከላዊ አቋምን መለስ ዜናዊ እንደ ጉሮሮ አጥንት ስለሚያንቀው ነው። “ወይ አይበላ ወይ አያስበላ” ዓይነት ነገር ሆኖበታል። መለስና ባልደረቦቹ፤ “ሲሾም ያልበላ ሲሻር ይቆጩዋል” ባዮች ናቸው። “ሞኝ አሳለፊ ዘመዱን ይጎዳል እንዳንባል፤ ዛሬ በሥልጣን እያለን ወገናችንን ካልጠቀምን ምን ዋጋ አለው” ብለው የሚያምኑ ከንቱና የከንቱ ከንቱ ሆነዋል። ይህ ፍሬ ከርስኪ አመለካከትና አሳፋሪ ድርጊት የኢሕአፓ አጀንዳ ባለመሆኑ፤

ወያኔዎች ፓርቲዉን እንዲጠሉት ሌላ ተጨማሪ ምክንያት ሆኗቸዋል።

በኢሕአፓ ዕምነት፥ ሀገራዊ ነፃነትም ይሁን የሕዝብ ሉዓላዊነት፥ የኢኮኖሚ ዕድገትም ይሁን ብሔራዊ ብልፅግና የሚመጣው፥ የዲሞክራሲ ሥርዓት ሰፍኖ በተግባር ሲተረጎም ብቻ ነው። የዲሞክራሲ ሥርዓት መረጋገጥ ደግሞ፥ ለሰላም ዋስትና ከመሆኑ በላይ፥ ሕዝቡም ገላውን ሰዶ ፥ በልማቱ ሂደት ውስጥ ሙሉ ተሳታፊ የሚሆንበት ዕድል ያገኛል። የወያኔ መሪዎች ይህ አይደለም። በሰላም ፋንታ ብጥብጥ፥ በመረጋጋት ፋንታ ሽብርን ይመርጣሉ። ለዚህም የራሳቸው ምክንያት አላቸው። ሕዝብ መረጋጋትና ሰላምን ካገኘ ፥ ጊዜና ፋንታ ስለሚያገኝ፥ ለመቃወም ኃይል ያገኝብናል ብለው ስለሚፈሩና ስለሚጨነቁ ብቻ ነው። በመሠረቱ የወያኔ መሪዎች የሚጠሉት የሚፈሩትና የሚያርበተብታቸውም ኢሕአፓ ብቻ ሳይሆን፥ ዋናው ምልዐተ ሕዝቡንም ጭምር ነው። ኢሕአፓን የሚጠሉትም የሕዝብ ድጋፍ ስላለው ነው። በመሆኑም የሕዝብ ወገን የሆነውን ኃይል ሁሉ ይፈሩታል ይጠሉታል። በዚህ መንስኤ ፥ ኢሕአፓ በወያኔ በኩል እንደ አጥፊና ጠፊ መፈረጃ የማያስደንቀውም ለዚህ ነው። ኢሕአፓ ከፅንሱ እስከ ዕድገቱ፥ በትግል ሂደቱ ሕይወቱም ሆነ ራዕዩ ብሔራዊ ነው። ይኸም ሊሆን የበቃው፥ ከሰፊው የኢትዮጵያ ማህፀን ተፀንሶ፥ ከኢትዮጵያ አብራክ የተወለደ በመሆኑ ነው። ከዚህ ሰፊ የኢትዮጵያ ማህፀን በመወለዱም ዓላማውና ራዕዩ ብሔራዊ ነው። ከሁሉም የውልደትና የመደብም ጀርባ የመጡ አባላቱም፥ ለመላዋ ኢትዮጵያ ሀገራዊ ጥቅምና ክብር፥ ነፃነትና ብልፅግና ሲሉ መስዋታቸውና መስቃያታቸው አያስደንቅም። ይህም ዕውነታ ወያኔንና ኢሕአፓን የሰማይና የምድር ያህል ያራርቃቸዋል። ለአንድ ብሔር ጥቅም ሲል የተመሠረተና የተፈጠረ ጠባብ ብሔረተኛ ቡድንና፥ ለመላዋ ኢትዮጵያ ክብርና ጥቅም ሲል ተመሥርቶ የሚታገል ሀገራዊ ዓለማን አንግቦ የቆመ ጎብረ-ብሔር ድርጅት ኢሕአፓ፥ የማይታረቅ የዓላማና የራዕይ ልዩነት ስላላቸው፥ እነ መለስ ዜናዊ የኢሕአፓ ስም ቢያስደነግጣቸው፥ ቢያርበተብታቸውና አረፋ ቢያስደፍቃቸው ምን ያስገርማል?

ኢሕአፓንና ወያኔን ተፃራሪ ከሚያደርጋቸው መሠረታዊ ጉዳዮች መካከል ሌላው ዓይነተኛ ልዩነት አንዱ። ኢትዮጵያን ከውጭ ኃይሎች ተገዥነትና ተጽዕኖ ነፃ የሆነች ሀገር ማድረግ በሚለው ላይ ነው። የኢሕአፓ የውጭ ጉዳይ መመሪያ ነፃና በገለልተኛነት ላይ የተመሠረተ ፖሊሲ ማካሄድ ሲሆን። ወያኔዎቹ ግን ሀገራችንን ለምዕራባውያን ቅኝ ተገዥ አድርገዋታል። እኛ የሀገራችንን ነፃነትና ልዕልና ኅልውናም ይሁን ሰብዕና በምንም ዓይነት መንገድ ፣ ለባዕድ ተገዥ የሚያዳርጋትን ፖሊሲ የምንቃወም ነው። የባዕዳንን ጥቅም በማስጠበቅና የነርሱንም ርዳታ በማግኘት ሥልጣን ላይ ለመውጣት ሲባል በሀገራችንና በሕዝባችን ነፃነት ፣ ብሄራዊ ጥቅም፣ የግዛት አንድነትና ልዕልና ላይ መደራደር አንችልም። ለምን ቢባል፣ የኢሕአፓ አባላት የትግላቸው አልፏና አሚጋ፣ የሀገራቸውን የኢትዮጵያና የሕዝቧንም ብሔራዊ ጥቅም ማስጠበቅና ማስከበር በመሆኑ ነው።

ታዲያ ዛሬ በድጋሜ፣ ለኢትዮጵያ ሕዝብ የምናሳወቅውና የምናመለክተው፣ በወያኔ መሪዎችና በኛ በኢሕአፓዎች መካከል ያለውን የማይታረቅና የማይስማማ መሠረታዊ ልዩነት ምን ጊዜም ቢሆን እንዲረዳልን ብቻ ነው። ለዚህም ዋናኛ ምክንያት መንስዔ የወያኔን ፖሊሲና አሰራር እስከ መጨረሻው የደማችን ጠብታ የምንዋጋውና ትግላችንንም የምናፋፍም መሆናችን እየደጋገምን እናረጋግጣለን። ጠላት እንዲጠላን እንጂ እንዲወደን ፍላጎት ስለሌንም፣ በወያኔ ፀረ ኢሕአፓነት ሕዝባዊነታችንን እያንፀባረቅን ትግላችንን እንቀጥላለን።